

Nuorttanaste

Kristalaš mano bladde.

»Gæča mon boadám farga.«

Leket maidai digis garvvasak.«

No. 8.

August manost 1900.

2^{be} jakkodak.

Bibal.

Loga bibbala; dastgo dat læ Ibmel girje! Joh. 5, 39. Es. 34, 16.

Jægad bibbala; dastgo dat læ Ibmel laka! 1 Pet. 4, 17. Sal. 19, 8.

Rakist bibbala; dastgo dat læ Ibmel addaldak dudnji. 5 Mos. 6, 4—9. Esek. 20, 11.

Osko bibbala; dastgo dat læ Ibmela duottavuoda sadne! Es. 26, 4. Ebr 6, 13—20.

Don læk sævdnjadasast; mutto bibal læ du čuovgas ja gintal. Ef. 5, 8. Sal. 119, 105—130.

Don læk vaššalaš-ædnamest; bibal læ du miekke. 2 Kor. 4, 4. Ef. 6, 17.

Don birastattujuvvuk suddost; mutto bibal læ dat gaskaoabme, manbokte don varjaluvvuk. Joh. 3. Sal. 119, 9—11.

Don davja giellasi gaski joavdak; mutto bibal læ duodalaš. Joh. 8, 44. 17, 17

Dat muittala suddolažaidi bæste birra. Math. 1, 21.

Dat falla suddo slavaidi friavuoda. Joh. 8, 32.

Dat diettevassi adde, atte ibmelmætomidi læ anddagassiaddubme oazžot Es. 55, 6—7.

Dat duodasta, atte suogje gavdnu dam hegjui, ja dam gæfai su atestusa siste. Es. 25 4.

Dat oapesta dam, gutte čagjadam læ Albmai. Joh. 14, 6.

Dat jabme ællata. Sannel. 8,35.

Dat muittala, atte buokaidi sigjidi, guđek dam amas ædnamest læk, læ sida, — dat almalaš sida — garves. Ebr. 4, 9.

Dast oaidnep mi atte vuoinadus gavdnu buok vaibbam ja losidattujuvvum sie-
lodi Math. 11, 28.

(Notes for bible readings).

Ibmel sadne.

Muittalus.

Muttom hærras olmai jærrali ovta nissonest, gutte læi girje lokkamen: »Maid logak don? Mi dat læ girjid, masa don orok nuft likomen?«

»Dat læ Ibmel sadne,« vastedi nisson.

»Ibmel sadne! Gi læ cækkam dam?« jærrali fast dat olmai.

»Ibmel ješ«, vastedi nisson.

»Ibmel! Goas ja moft muittali son dam dudnji?«

»Lækgo don goassege sarnotallam su?«

Nisson, gutte i læm harjanam kristalašvuoda ald' nakkatallad, šaddai algost vahaš vuorradussi, ige diettam, maid son dasa galgai vuositet; mutto farga čielgai su jurda, ja son gaččali: »Don buorre olmai, satakgo don beviset mudnji, atte dobbe almest gavdnu bæivaš?«

»Beviset dam,« vastedi olmai. »Manditi don siđak mu dam beviset; alma dat bevise ješječas. Dat lieggada mu, ja mon oaidnam dam čuovgas, ja mi buoreb bevisaid dasa vela darbašuvvu?«

Nisson mojutalai ja celki: »Najuo,

aito nuft, sæmmalakkai čajeta Ibmel, atte dat girje læ su sadne. Mon logam dam, ja dat adda mudnji čuovga ja lieggasa, maid oktage i mate addet ærago Ibmel.

Im monge darbaš cera bevisa. Olmai vazgeli erit ja jurdaši imaštallamin nissona ovtagærddan bevisa ala.

„Juokkehaš“ ja „buok“.

Muttom læ cælkam: »Olgobæld Ibmel rika poarta čuožžo čallujuvvum „juokkehaš“, ja buokak si, guđek goalkkotek, sisaluittujuvvujek. Siskabæld poarta čuožžo fast dat sadne „buok“ čallujuvvum, ja damditi buok arbmo-davverak ravastuvvujek sigjidi, guđek sisa bottet. Dat vuostas sadne čajeta, atte bestujubme læ fria, dat maņemus, atte bestujubme læ olles. »Juokkehaš«, nuft čuožoi čallujuvvum poarta alde. Jos don sidak dam oaidnet vel laga-buin, de guldal! »Dastgo nuft læ Ibmel rakistam maielme, atte son læ addam su barnes, dam aidnoriegadam, amas oktage, gutte su ala osko, lapput, mutto vai agalaš ællem son oažžo.« Joh. 3, 16.

»Dastgo juokkehaš, gutte čuorvvo Hærra nama, galgga bestujuvvut.« Rom. 10, 13. »Ja gutte datto valddus ællem ča-ce ansaškættai.« Alm. 22, 17.

Dat sadne »juokkehaš« čajeta migjidi, atte mi buokak, nuorak ja boarrasak, riggak ja gæfhek oažžop boattet, juokke aidno olmuš oažžo jukkat ællema čacest ansaškættai. Man dadde Ibmel arbmo læ fria dudnji ja mudnji, rakis usteb!

Go mon ovta šerris gæsse-bæive alla varre-čokkast gæšadam abe viddes jalgada-sa ala, de mu jurddagi boatta: »Vuoi man dadde appe læ viddes ja čiegnal. Man dat læ dadde fria buokaidi. Dast i gavdno mikkege erotusai duosa daihe dasa. Juokkehaš, gutte datto oažžo basadet abe čacin, juokkehaš oažžo borjastet abe baroi alde, juokkehaš oažžo bivddo-nævvoides suppet abe čaci sisa. Damlakkai læ dat maidai

Ibmela bestujumin. I gavdnu oktage æro mura, mi stenggi ovtage suddolaža obba ædnam alde Ibmela armost erit. Juokkehaš, gutte suddost datto buttastusa, bottus ja basadokus Ibmela arbmo-abešt; mutto dat i mate dappatuvvat æralakkai go osko bokte. Mutto fria ja oažžomest læ Ibmela bestujume buokaidi, ja si, guđek ječai-dæsek luoittadek dam bestujume sisa, ožžuk aldsecæsek valdek buok bestujume hærvvas addaldagaid.

Dat nubbe sadne, man ala mi čuju-tæimek, læi dat ueca sanaš „buok“. Dat læ čallujuvvum siskabællai poarta, ja dam sane mi vel væhaš gæčadep. Jesus cælka: »**Buok**, maid di bivddebetet rokkadu-sain oskodedin, dam galggabetet di oažžot.« Math. 21, 22.

Maidikkenessi di rokkadallabetet mu nammi, dam mon dagam, vai Ačče hærvasmattujuvvu Barne bokte.« Joh. 14, 13.

»Mutto mi diettep, atte buok dingak botek sigjidi buorren, guđek Ibmela rakistek, sigjidi, guđek su arvvalusa mielde læk goččujuvvum.« Rom. 8, 28.

O don, mu Hærrašam ja Ibmelam, obba ænam læ devddujuvvum du buorre-vuodast! Man stuorest ja čiegnal, man fria ja riggis dadde læ du bestujume viddes appe.

Rakis lokke, vuostaivalde dam fria armo dambale go vel aigge læ!

Dat stuora nubbastus

daihe ođdasist riegadæbme.

Loappa.

Dat goalmad dovddomærkka læ, cælka Johannes, atte olmuš vanhurskesvuoda dakka. »**Di diettebetet, atte juokkehaš, gutte dakka vanhurskesvuoda læ sust riegadam.**« 1 Joh. 1, 29.

Dat ođdasist riegadam olmuš haleda cellet Ibmel dato mielde. Son eritbatara dast mi suddo læ. Su stuoremus gaibadus læ rakistet Ibmel obba vaimost, sielost ja

buok navcain, ja lagamužas nuftgo ješje-
čas. Alelassi læ su haledus Jesusa guora-
tallat, i dušše lonistægje hamest, mutto
maidai son gæčada Jesua vagjulusa cednam
alde aldsešis ouddamærkkän. Son i læk
gal olles. I oktage oaine dam buorreb go
son ješ. Son šokka lossadet, go son dovd-
da suddo likkadæme su oažest. Son dovd-
da, atte su siste læ vašalaš, mi soatta ar-
mo vuostai ja alelassi datto su giddet ja
Ibmelest erit gæsset. Mutto son čuožžo
vašalaža vuostai, vaiko son gal i sate het-
tet, atte vašalaš fast boatta. Buok su hæg-
jovuoda ja soađe čađa manna dat goitge
oudast gului dam mærræduvvum sida vuos-
tai. Daina boares Newtonin matta son
cælkket: »Mon im læk gal, nuftgo mon
berrišim læt, ja nuftgo mon doavom, atte
mon nubbe maielmest šaddam; mutto alma-
ge im læk šat daggar go mon ouddal leg-
jim. Ja Ibmel armost læm mon dam maid
læm.«

Rakis lokkel! Læggo don riegradam
odđasist.

Dat njælljad dovddomærkka. »**Mi
dietet, atte mi læp sirddujuvvum jab-
memest allemi, dastgo mi rakistet viel-
jaidæmek.**« 1 Joh. 3, 14.

Dat odđasist riegradam olmuš rakista
Jesusa duotta mattatusmanaid. Nuftgo su
almalaš ačče rakista son gal buok olbmuid,
mutto ænemusad dovdda son ječas gessu-
juvvum sigjidi, guđek dam sæmma vuoi-
nast læk; nuftgo su Høerra ja bæste rakista
son vel daid stuoremus suddolažaidge,
ja marga gærde čierrot fertte sin diti; mut-
to erinoamašet rakista son almage osko
vieljaid ja oabbaid, likkolæmus boddok sud-
nji læk dak boddok, go son birastattujuv-
vu duotta kristalažain, dalle cælkka son
nuftgo Pietar Tabor vare alde: »Hærral
Dast læ buorre orrot.« Math. 17, 4. ja nuft
go Daved: »Okta bæivve du ouddašiljoin
læ buoreb go muđoi duhat bæive; mon ai-
gom ouddal čuožžot uksalasa guorast mu
Ibmelam viesost go assat ibmelmættomvuo-

đa gođi siste.« Sal. 84, 11.

Go maielbme rakista suddolaš selska-
pides, nuftgo jukkam-servid, koarttaspelem-
servid, dansem-servid snoalam-gielistam- ja
sladardam-servid, de Ibmele manna apostal
Paulusin cælkka: »Mon anam buok rippan
vai mon fidnim Kristusa.« Fil. 3, 8.

Si, guđek ædnag soddoid læk ožžum
»anddagassi addujuvvut, rakistek sagga.«
Luk. 7, 47. Si rakistet su, dainago son
sin vuost rakisti. Ja dat rakisvuotta i bis-
san dušše dasa, mutto dat olla maidai viel-
jaidi ja oabaidi, dastgo si læk dam sæmna
bærrašest, dam sæmma ačče manak, Kristu-
sa vielljak ja oabbak, balvvalægjek dam
sæmma aččai ja soattamen dam sæmma
kruono oudast. Si dittek maidai, atte buok
oskolažak læk vagjolægjek dam sæmma
balga mielde dam sæmma hærvasvuoda
sis.

Si ibmerdek ješ guttegguoime-
sek; dastgo si sardnuk dam sæmma alma-
laš odđa nuokčamgiela. Si marga dafhost
æi læk gal ovtalaganak, muttomak læk rig-
gak, muttomak fast gæfhek, muttomin læ
ollo dietto, ærain fast uccan dietto; mutto
dat erotos dam aššai i daga ollo, si almage
gullek Kristusa bærraši — almage læk si
nieiddak ja bardnek dam sæmma aččai.
Damditi i mate kristalaš ærago rakistet sin.

Maidai dam dovddomærkka bijam
du vaimo ala ja jæram: Læggo don odđa-
sistriegadam?

Vidadassi cœlkka Johannes: »**Buok
dat, mi læ Ibmelest riegradam, vuotta
maielme bagjel.**« 1 Joh. 5, 4.

Dat, gutte odđasist læ riegradam, i a-
ne maielme arvvalusaid ja dabit njuolggat-
tussan aldsešes, son maielme miela mielde
i mænnođ. Son vuotta maielme bagjel
rakisvuoda siste. Son i gavna maidege i-
loid dast, man siste maielme illoda, son i
gavna avo maielme navdašemi siste, dat
dušše vaibbadek su, ja su mielast orrok
duššalažak ja avketæmek. Son bagjelvuoit-
ta maidai olmuš-balo, ja iloin dakka man-
ga dinga, mi maielme mielast i oro man-

nenge. Dat, atte son damditi higjiduvvu ja doarradallujuvvu, i su mielast daga maidege. Son vainota æmbo Hærra buorre mielašvuoda go olbmui. Son balla æmbo Ibmelest go olbmuin. Dastgo son dietta, atte buokai miela mielde son i sate dakkat, jos son galggá Ibmele dokkit, laittus gutte laita, ja ramedekus gutte rameda, dat su i vaived, go son dietta, atte son vagjola Ibmele dato mielde.

Maidai dam dovddomærka bijam mon du ouddi, rakis lokke ja jæram: Løkgo don ođđasist riegam?

Ovta dovddomærka gæccalep mi vela čajetet, ouddalگو mi loapatet, ja dat gavdno dam sæmma Johannes oktašas girjest 5, 18 ja čuogja navt: **»Mutto gutte læ Ibmelest riegam, son varot ješječas.»**

Okta ođđasist riegam olmuš balla sielost vahagatemest, son gæccala ječas eritdoalat dast mi baha læ ja maidai dast mi doalvvo dasa, mi baha læ. Son læ damditi varrogas, go son aldsis vallje særvvegumid (vertid), dastgo son dietta, atte hæjos skippari baha dabek njomuk, ja atte dat mi baha læ fargabut bæssa vaibmoi go dat, mi buorre læ. Ođđast riegam olmuš i divte aige vasat duššas. Son divrasen adna aige ja avkalaš bargoi siste vasita beivides. Son læ maidai darkel, go son vallje aldses girjid, i son loga buok dai čallagid, mak min aige daro- ja suomagili fallujuvvu; dastgo son dietta, atte hæjos čallagi čada davja sisanjammujuvvu jametegje mirko. Son maidai darkelet dutka dam olbmu luondo ja karaktera, gæina son naittusdillai loaidasta, i son dušše riggodaga ige čabadvuoda ala gæcca, mutto son sitta æmbo go dam, dainago son balla sielos diti. Son læ gocevaš juokke boddo; dastgo son dietta, atte Bærgalak birra manna nuftgo gilljo legjon ja occa, gæn son oažžo njiellat; son dietta maidai, atte maielbme læ viekis ja oažže betolaš. Son soatteolbma lakkai čuožžo værjoduvvum bæivalažat.

Dak læk dak gutta stuora ođđasist

riegadæme dovddomærka, maid Ibmele su sanes sisa læ bigjam migjidi oapatussan ja ječamek gæccalussan. Rakis lokke guoratala daid darkelet ja bija daid vaimod ala. Mon dieđam gal, atte i buok ođđasist riegam olbmui lutte dak dovddomærkak ovta čielgas læk. Mangas lutte dak æi læk nuft albmusak, nuft čalbmai-čuoce go fast ærai lutte; mutto dak dovddomærkak fertijek uceeb ja æneb mærest gavdnot, jos olbmu vaimost læ Ibmele hægga.

Mavse du vælgad!

Olgobæld muttom stuora bargi viste Berlinast, Tysklandast gavdnai okta doavter muttoma su oappasin, ovta buristčuožžo olbma, gutte alelassi lavi læt garves addet ruđaid vaimoladisuoda bargoidi.

Doavtir celki sudnji:

»Boađe mu mielde, daidak don sattet æmbo buore dakkat go mon! Mon læm vižžujuvvum muttom olbma lusa, gutte læ gæccalam ječas sorbmet, ja mon jakam, atte biebmoidaihe ælatusmoraš læ aššen dasa.»

Ja nuft dat læi.

Go soai dam olbma vistai bođiga ja oiniga aka ja manai ruoidna muođoid, de soai gæcaiga goabag guimesga ala. Ja dam bodda go doavter čanai daid sarjid, maid olmai ævtotatolažat aldses læ bagjeli bigjam, valdi nubbe ruttabursas lommast ja addi dam boarresemus mannai soames ruđa ja goččoi mannat oastet væhaš borramuša. Go dat verremus nœlgge læ jaskudatuvvum, algi akka boadnjas bæloštet su fastes dago diti, son celki: Mu boadnja læ viššalaš bargi, go sust læ bargo- ja go læ dammađe rutta, atte son satta læira oastet, son læ namalassi skomakar. Odn'iddest gæccali son mannemus gærde. Ollok læk sudnji smava summaid vælgogasak; mutto si čei garo makset, dušše loppedet fal makset. Son finai maidai ovta riggis

olbma lutte, gæsa son ovta para stevelid læi dakkam gutta mano dast ouddal; mutto son i ožžom olbmain sarnodetge, balvvalægje celki, atte ruđak galgge sudnji saddejuvvut, dallanaga go si dammađe dili ožžuk. Mutto mu boadnja i nagadam šat sidi gutin guoros gieđain boattet. Ja de dagai son dam hirbmuš dago. Mutto dat læi oeppadus, mi su dasa doalvoi.»

Sæmma ækked čađa-gæččai dat riggis olmai su rekkegides. Dak stuoremusak legje buokak maksujvvum; dastgo son lavi riftes aiggai makset vælgest. Mutto ollo smava rekkegid gavdnai son mavsekætta ja bælost bællai bigjuvvum. Maņemussi gavdnai son maidai ovta skomakarrekkega ovta stevelpara oudast. Son logai nama. Dat læi dat olmai, gutte dam sæmma bæive aigo rievadet hæga aldest.

Son ringi.

»Lægo dat olmai odne læmaš dast?« jærra son balvvalægjest, gutte sisa bođi.

»Læ gal, ja mon læm moadde have iseda muittotam dam olbma birra,« vastedi balvvalægje vuollegas jienain. »Mutto mon im roakadam odne fast ised lusa boatte daina gierdamættom olbma gaibadusain. I alma duoina moadde vaivaš kruonain nuft hoappo læk, gal mon an siste fidnalam ja mavsam, go gærde soaittam olbma dalo mædda mannat.

Dat riggis olmai dasa i vastedam maidede, mutto sivost bijai buok smava rekkegid čoakkai.

»Dak læk dak buok vigtegæmusak. Olles bærrašak mattek dai bokte gagjuvvut,« celki son nubbe ided balvvalægjases, gutte dallanaga fertti vuolgget makset skomakarrekkega. Mutto skomakara bæraš læi gavdnam usteba hædest.

Mi dam dapatusast ollo mattep oapat! — Ale givsed du lagamušaidak sma va velgiguim. Ale vaze ruđaiguim lom mast ja divte su, gæsa don læk vælgogas, vuorddet. Mavse du vælgad nuft jottelet, go don satak, jos don læk vælgogas! Ale

jurdaš, atte i læk hoappo makset. Min gædnegasvuotta læ vælttat vælgest nuft burist go mi sattep.

Okta stuora mišsončoagalmas New Yorkast.

Lasse 7id nummari.

Dastmaņnil sardnujuvvui garrem-jukkamušai birra. Dr. Cuyler celki: »Dat stuoremus hettitus kristalašvuoda videdæbmai bakenædnamin læ garrem-jukkamušai sisadoalvvom daina nuftgoččuduvvum kristalaš ædnamin. Ollo jagid læk skipak, vuolgatuvvum evropealaš hamanin, buktam mišsonærai, soatte-værjoid ja opium okta- ja sæmma skipast. Vela Britalažakge ja Amerikanalažak læk geiggim bakkenidi bibala ovtain gieđain ja buollevineflasko nubbin gieđain, ja flasko læ dolvvum logo hævatussi, dam aigest go bibal ovta læ dolvvum Kristus lusa. Moadde jage dast ouddal bođi John Paton, Ny Hebreidari apostal dam ædnami; damrajest go Afrika stuora mišsonæra, David Livingstone, čibbides alde manai Ibmel truono ouddi, i læk læmaš oktage æmbo gudnejattujuvvum go Paton. Son bođi deike sarnotallat min eisevaldik, muittalet sigjidi maid sisadoalvvom soatteværjoin ja garrem-jukkamušain dai bakken sulloi alde dugjo. »Ruosa evangelium læi bæstam olloid sist bakkenvuoda bahadabin; mutto dal læ gačaldak, moft galggek si bestujvvuk amerikanalaš garrem-jukkamušai sisabuktin.«

Gi dušše dikta Hærra raddet.

Loappa.

»Mon læm davja dovddam, atte maidai vaivašvuoda čađa oppujvvu ollo. Kristus læ ješ celkkam, atte vaivašak alelassi galggek gavdnot, ja ješ šaddai son vaiva-

sen min diti, ja son læ goččum evangeli-
uma sardnedet vaivašidi. Davja oaidnep
Čallagest, atte dat vaivašak rameduvvujek
audogassan. Damditi i berreši vaivašvuotta
dovddot lossaden. Dat rakis ruossa bagge
olbm̄u æmbo rokkadallat, gittet ja maidnot
Ibmela.»

Rosenkrantz oroi njuoranæme dam
rievtalaš ovtageerdanvuodast dam nuora olb-
ma sanin. Son guorasi, atte son ješ læi
æskaalgatægje.

»Najuo«, celki gesanta, »du roakkad-
vuotta, Neumak, čilgge mudnji dam Hær-
ra sane, atte riggai læ vaddes audogassan
šaddat; mutto gal moai dam birra sardo
maññil — Mndnji læ muittaluvvum, atte
don læk studerem lakka-dieđo, doaivokgo
don ječak sattet čallet daggar bittaid, mai-
di gaibbeduvvu dietto olbm̄ui ja statai la-
galaš historjai, nuftgo maidai dietto min
aige lakka-ašedi?»

Neumark siđai gæččælet.

Rosenkrantz valddi čallembævddeskuf-
fastes muttom oase baperid ja celki: Gæ-
ča da, ustebam, valde daid čallagid ja loga
daid čađa. Don oažžok dasto oaidnet, mi
galbeduvvu, ja go don daid baperid læk
gørggam čađagæččamest de čokkanak dasa
bævdai čallet. Mon guođam du dasa okto.
Ja mu stuoremus gaibadus dudnji læ, atte
don ik maidege muittal æraidi mu ašin.
Loppedakgo don dam?»

»Loppedam gal,« vastedi Neumark.

»Dat læ buorre,« celki gesanta. »Don
oažžok aldsak buore dili addet, ik darbaš
hoappotet, mon viežam væhaš barramuša,
ja go don dam bargost gærgak, de ringe,
mu balvvalægje boatta dasto ja muittala
mudnji dam. Ibm̄el lekus dal duina.« Son
guđi dasto dam nuora olbma okto.

„Gi dušše dikta Hærra rađdet.“

Søm̄ma bæive ækked guđi Neumark
gesanta garddema ja manai ašides ordnet.
Son læi dal ilost ja su vaibmo gittali Ib-
mela. Son gærdoi ješaldseses: »Gi dušše

dikta Hærra rađdet.« Dam stuora olmuš-
joavkko gatta alde i astam son dal fuob-
mat, dastgo son jurdaši Hærra imašlaš stiv-
rijume ala.

Son manai sisa boares Nathan burai.

»Adde dal mudnji mu gamba fast!«
čurvvi son. »Die læk ruđak — 12 gylden
ja okta vel. Ale nuft ibmaši čadda, vissa-
si læk don gal læmaš garas mu vuostai.
Mon dieđam gal dam, atte don ik lifči ad-
dam maññai, ik ovtage dimo, jos mon lif-
čim ila maññid boattam. Mutto alnage læ
must ašše du gittet, damditi go don mu
hæđest væketek; jos don dam ik lifči dak-
kam, de mon dal daidašim læk vagjolæme
gukken erit Hamborgast ja gærjedæme al-
ma bargo, sida ja laibetaga. Buok dat læ
dal must. Ja mon gittam du dam oudast
go legjek gaskaoabme dam buokvægalaža
gieđast mudnji. Mutto ovta dinga aigom
mon čækket, ja bija dam muittoi —: Dam
olbm̄ui, gutte dikta dam vaimolašes Ibmela
rađdet, fertte maidai okta garravaimolaš
ja rutta-angeras judalaš šaddat Ibmela gie-
đast gaskaoabmen.«

Go son læi dam čækkam, vulgi son
jottelet olgus; Nathan i ænnatam ige suit-
tange dadde dasa maidege vuosetet.

Neumark bođi su jaskes kammarasast,
dobbe læi son nu davja čirrom ja rokka-
dallam, ja dobbe læi son maidai gillam
hui ollo. Mutto dal legje su rokkusak gul-
lujuvvum, hætte læi vassam, ja gittalus- ja
ramaduslavla algi bagjanet su ilost devddu
juvvum vaimost. Su instrumenta čuojai
dal nuft čabad. Su æmed, fru Johanne-
sen, fertte mannat bajas guldalet. Son jær-
radi ja jæradi.

Mutto Neumark vastedi dam have
dušše lavllagin. Sanek botte nuft liggosak
su baksamin. Su æmed gukka su guldali
ja duolle dalle golggiti okta ganjal su nie-
rai mielde vuolast.

»Dast go don lækge frua,« bakkodi
Neumark. »Ikgo don mudnji dagaši dam
balvvalusa, atte goččok boattet mu lusa
buokai, guđek dam gardenest asek ja sin,

guđek olgobælde gatta alde čužžok. Divte sin sisa boattet, mon aigom sigjidi lavlloŧ ovtá daggar lavllaga, maid si æi goassege ouddal læk gullam; dastgo nuft likkolaš go mon dal læm, i læk oktage ouddal læmaš Hamborgast. Vuolge dal, buorre frua, vuolge! Haga mudnji čoaggalmasa, ja mon aigom daina mu rakis instrumentainam sardnedet olbmuidi. Mu vaibmo læ dego lifči luoddanæme, jos mon im oažžo gurret dam maidnom-lavllagin.»

Go æmed oini, atte Neumarkast læi duotta arvvalus viegai son vuolast, ige læm gukka ouddalگو kammar læi dieva olbmuin.

Neumark doppi instrumentast ja lavlli:

Gi dušše dikta Hærra rađđit
ja Hærrai alo dorvasta,
su bæsta son buok vaddoin erit
ja heđi sist su væketa;
Gi Hærrai oskeld, vuodđod i
su viesos saddoi bagjeli!

Maid væket moraš min ja vaiddem?
Maid avkid oažžop biekkomest?
Maid væket, jos buok heivid ællem
mi loaktep lossis morrašest?
Mi dušše heđid lasetep
ja ječaidæmek givsedep.

Dat kristalaš gall' doaivoin gilla
ja dutta dasa vaimostes,
maid rakis Ibmel ačče dakka
su manaidasas armostes
son dietta buok min darbbaša
ja adna mist ain morraša.

Son rievtes væke aige dietta,
son ilo adda valjetrak;
min vaimoi duotta haloid dovdda
ješ rakis ačče visutrak,
son væket min buok heđi sist
ja gagjo min buok vahagest.

Dasa orosti lavlodægje; dastgo gadnja-

lak alge golggat su nierai mielde vuolast, ja su jiedna læi sægas siskaldes likkadusa diti. Dam ucca šoaggalmasast legje buokak hui jaskadak ja darkelet guldalegje; mutto de i nagadam šat æmed gukkeb ja votaga orrot, son algi čuorvot:

»Rakis nuorra olmai, du lavla manna min vaibmoi. Mi vajaldattet buok morrašid ja vainoid ja šaddap illoi ja likkolažžan. Muittal migjidi, mast dat boatta. Odn iđid oidnim mon đu nu morrašest, vaiko don gal goassege ik vaide, nuftgo mi lavep dakkat, go ruossa væhaš min daiveda. Læge nuft buorre ja muittal migjidi moft dat ašše matta læk! Alma læ celkkujuvvum, atte mi galgap čierrot singuim, guđek čiruk, ja illodet singuim, guđek illođet. Daida Hærra, min Ibmel, ješ imaslaš lakkai væke buktam dudnji.

»Nuft læ gal dat vaimolađes ja armogas Ibmel dakkam,» vastedi Neumark.
»Dal læ mu hætte vassam. Mon læm dal kantorista dam ruotalaš gesanta, Rosenkrantz lutte dabe Hamborgast. Must læ buorre balkka ja buokten fria. Ja mi vela stuoreb læ, mon læm vuottam su vaimo. Son addi mudnji juo dammađe ruđa, atte mon instrumentam ožžum lonistet. Najuo, rakis ustebidam, diktop mi aivestessi Ibmalá rađđit.»

»Mutto dam čaba jeđđetus-lavllaga, guđe girjest læk don dam oappam, mon im læk dam oidnam salbmagirjest, daidak don ješ læk dam diktem?»

»Mon,» vastedi Neumark ja mojutalai. »Vissassi læm mon gal læmaš gaskaobme, mutto Ibmela Bassevuoiḡna læ dam diktem imge mon. Mon im diettam čembo go daid algosaned: »Gi dušše dikta Hærra rađđit!« Dak sauek orro mu vaimo alde, dassači go dam lavllagi daid ožžum. Go mon alggim lavlloŧ, botte sanek ješalde-sek. Mutto vela i læk Bassevuoiḡna gærggam. Guldaleket mu vel væhaš.»

Ja de valdi son fast instumentas ja algi spelet ja lavlloŧ daid værsaid:

Du hædad siste ale jurdaš:
 Juo Ibmel erit hilgoi mu.
 Son erit valdda dust buok morraš
 ja rakisen ain adna du;
 Son vægja aige rievddadet
 ja morraš illon jorggalet.

Dat Ibmeli læ aive gæpas
 dam vaivaš muoldast bajedet,
 su olgiš gietta nagad riggas
 su čävllaivuodast vuoledet;
 son oavdoid dakkat nagada,
 son aled ja son vuoleda.

De rokkadala, balvval Hærrad
 ja barga bargod viššalet,
 ja osko, Ibmel ouded avkad
 de dam son dakka rakkaset.
 Gi dorvos bigja Ibmeli,
 su Ibmel erit suppe i.

Neumark heiti lavllomest dam havvai.
 Su vaibmo læi nuft dieva, ja son læi nuft
 njuorranam, atte son bivdi čoaggalmasa
 olgus mannat, vai son ucca boddoš oažoi
 orodet kammarestes okto. Su cemed bivdi
 su čallet dam lavllaga aldses, ja dam son
 loppedi. Dam lakkai læ dat salbma mig-
 jidi boattam.

Neumark i orrom gukkeb go guokta
 jage Rosenkrantz lutte. Dat buorredatolaš
 olmai skappoi stuoreb tinstusa sudnji Wei-
 mar gauppest. Dam gavppugest jami
 son go læi 62 jage boares. Neumark læ
 diktem manga æra vuoinalaš lavllaga; mut-
 to i oktage daina læk nuft čiegnalassi bis-
 sanam oskolažai vaibmoi go dat „Gi dušše
 dikta Hærra radđit.“

Væhaš mastge.

Stenkjær gavppugest

Trondhjemvuonast læk 62 garddeme buol-
 lam. Girikko, apotheka ja telegrafstationa
 læk maidai buollam. Oktibuok galgga læk

buollam boelnub million kruona oudast.
 Vitta duhat kruvno addujuvvui stataka-
 kasast dallanaga vækken hæđalažaidi.

Maidai okta engelas turista skenki
 900 kr.

Hæjos jakke.

Ænam šaddok orrok garttamen uccan
 dam jage dabe Norlandast. Dat mañpedes
 giđđa bistevaš čoaska davvebiegaiguim læ
 goaredam sikke rase ja potetosšaddo. Buok
 hejomusan čajetek abe bæle baikek, ouda-
 mænka diti Salten, Lofoten ja Vesteraalen.
 Muttom baiken i læk vel lagjo algam; dast
 go suoinegoikok læk dam ragjai læmaš hui
 hæjok, nuft atte daina baikein gost moadde
 vakko dast oudal algujuvvui lagjet, ain
 avjek orrok ædnam alde.

Galvvofragta

dampai mielde divro. Bergen, Trondhjem
 ja Vestaraala dampaselskapi læ divrodam
 salled ja guollefravta 1as oktober rajest
 20 prosentain. Aššen dasa galgga læk,
 atte gæđgečadđa læ nuft divras ja ain div-
 ro. Vissa alma olgoædnam sođin dat fast
 boatta, atte gæđgečadak nuft divrok.

Sallid bivdo

birra i gullu vela favdnadet gostege, mut-
 to buorre doaivvo læ nuotte olmain; dast-
 go gukken favlest læ oidnujuvvum ollo
 salled.

Parafina

suigok halben šaddat dam jage, dainago
 dat moivve, mi dal læ alggam Kinast, dak-
 ka, atte Kinai i dolvvujuvvu Europast nu
 ollo parafina go oudal.

„Nuorttanaste“ matta dinggu-
 juvvut juokke poastarappe bokte ja mak-
 sa ovta krovnna jakkodagast.

Bladde olgusboatta ovta gærde juok-
 ke manost.

»Nuorttanaste prentejægje ja olgusdoaimatæg
 je læ G. F. Lund Sigertjord, Vesteralen.